

„стрѣхата“ дебелината му расте поради естественото свличане на пръста по наклона на покрива. Покрива се попълва съ пръсть всѣка година. Отъ вътрѣ стенитѣ се обмазватъ съ редка глина която се заглажда и баданосва съ чиста бѣла варъ, за да се помогне отчасти на осветлението на иначе доста тѣмнитѣ пространства. Височината на помещението обикновено е 2,00 м. Прозорци се поставятъ само въ брѣгътъ и по редко въ къщата, останалитѣ пространства получаватъ осветление или презъ сжеднитѣ на тѣхъ помещения или оставатъ изобщо безъ такова. Колкото и да е „modернизирано“ едно такова жилище, то си

Обр. 104. — Троглодитно село Василовци — по рѣка Ломъ — рисунка отъ Ф. Каницъ.

остава винаги нехигиенично и бѣрзото имъ изчезване отъ освобождението на насамъ, показва на пробудилото се съзнание на селенина отъ тоя край да свѣрши часъ по скоро съ тоя начинъ на живѣене.

Въ наши дни тѣзи жилища почти сѫ изчезнали изъ селата на бѣлослатинско, гдето се срѣщатъ инцидентно и ломско отъ гдето отдавна ги нѣма, само въ плѣвенско още се срѣщатъ масово цѣли села като дветѣ Митрополии, Брестъ и пр. Такива села праватъ особено впечатление съ своя еднообразенъ студенъ цвѣтъ на оголената отъ всѣкаква зеленина прѣстъ, и гледано селото отъ горната страна на хълма, по който е заселено, виждатъ се само землени могилки и стѣр-